

Franklinia alatamaha

franklinia amerykańska

Synonim łaciński: *Gordonia alatamaha*

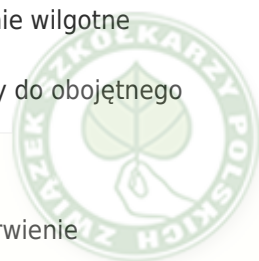
(C) fot. Lucjan Kurowski

Unikatowy kolekcjonerski gatunek dla koneserów. Krzew lub małe, kilkupniowe drzewko o bardzo ciekawej historii. Roślina w naturze została odkryta w roku 1765 roku, nad rzeką Alatamaha w stanie Georgia, gdzie odnaleziono jej ostatnie stanowisko. Zebrano nasiona i rozmnożono najpierw w Filadelfii, a następnie rozesłano do różnych ogrodów na świecie. Dzięki temu uratowano gatunek, który w naturalnym środowisku całkowicie wyginął. Nazwę roślinie nadano dla uczczenia Beniamina Franklina. Krzew dorasta, w naszych warunkach klimatycznych, do 5-8 m wysokości. Pokrój dość luźny. Liście ciemnozielone, odwrotnie jajowate, wydłużone i całobrzegie. Jesienią pięknie przebarwiają się na bordowo i czerwono. Kwiaty duże, do 8 cm średnicy, białe z pomarańczowym wnętrzem (pręciki i słupek). Kwitnie bardzo późno, od IX do X, a często aż do mrozów. Kwiaty prezentują się niezwykle oryginalnie, na tle już przebarwiających się liści. Krzew wymaga żyznych, lekko kwaśnych, umiarkowanie wilgotnych gleb oraz stanowisk słonecznych lub półcienistych. Roślina na mróz nie do końca odporna, ale warta sadzenia. Miejsce sadzenia powinno być osłonięte od mroźnych wiatrów. Młode egzemplarze wymagają okrywania. Starsze rośliny rosną i kwitną nawet we wschodniej części kraju.

autorzy opisu tekstowego: Szkołka „Bąblin” Andrzej KUJAWA Andrzej Kujawa

zasięg geograficzny	W naturze wymarła.
pochodzenie	pierwsza publikacja: Wiliam Bartram 1765; odkrywca, hodowca (selekcjoner): John i Wiliam Bartram; wprowadzenie do handlu: Wiliam Bartram Stany Zjednoczone
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	małe drzewo lub duży krzew

siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty rozłożysty nieregularny
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m
barwa liści (igieł)	czerwone i purpurowe ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze
barwa kwiatów	białe pomarańczowe
pora kwitnienia	wrzesień październik
nastonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	próchniczna
walory	ładne jesienne zabarwienie ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	ogrody przydomowe parki
strefa	6a

autor opisu tabelarycznego: Andrzej Kujawa, Szkółka „Bąblin” Andrzej KUJAWA;